

РЕШЕНИЕ

№ 2999

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Татяна Щерева, като разгледа дело номер **28** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.197, ал.2 ДОПК.

Делото е образувано по жалба от В. О. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], п.к.1574 район С., представлявано от Г. Л. Н., срещу Решение № ПИ - 371 /20.12.2021г. , издадено от директора на ТД на НАП - С., на основание чл.267 ДОПК.

С жалбата, в ход по същество и в писмена защита от дружеството, чрез адв. С., се иска отмяната на оспореното решение, като се претендира процесуална допустимост на жалбата пред директора на ТД на НАП, същата била допустима и на основание, че с нея са релевирани доводи срещу първоначалната тръжна цена на продаваемия имот. Видно било, че с платежно нареждане от 03.12.2021г. жалбоподателят е извършил плащане по сметка на НАП за сумата от 267 431,15 лева, с която погасил изцяло задълженията си по процесното изпълнително дело, като в същия ден сумата е постъпила по сметката на публичния изпълнител, след получаването ѝ, публичният изпълнител е извършил разпределение . Следвало да се приеме, че плащането на сумата е направено преди датата на произнасяне на данъчния орган по жалбата на длъжника от 25.11.2021г. срещу цената, от която е започнала продажта. Направено с приложеното по административната преписка Решение № ПИ -358/06.12.2021г. Жалбоподателят се позовава на чл.267, ал.1 ДОПК относно възможността решаващият орган да прекрати производството, ако до произнасянето по жалбата длъжникът плати дължимата сума, включително направените разноски. Претендира, че именно тази хипотеза е приложима в случая. по тези съображения счита за

несъстоятелно приетото в оспореното решение, че длъжникът не се възползвал от нито една от посочените в чл.243, ал.2 ДОПК възможности за спиране и прекратяване на делото до датата на подаване на предложенията за търга, доколкото е очаквал произнасяне по жалбата срещу цената на имота. Именно висящо производство по подадената от длъжника жалба е дало основание на последния да погаси изцяло задължението си, в това число след подаването на предложенията за търга. По тези съображения се претендира, че публичният изпълнител неправилно не е прекратил изпълнителното дело като не е зачел направеното плащане от 03.12.2021г. - за пълно погасяване на задълженията му. Позовава се на признанието на ответника, че изпълнителното производство не е прекратено, независимо от извършеното двойно плащане. - от длъжника на 03.12.2021г. и от обявения за купувач при продажбата на процесния имот. Счита, че публичният изпълнител е бил задължен да прекрати изпълнителното дело поради погасяване на задължението и да вдигне наложените обезпечителни мерки. Претендират се и разноски по представен списък на основание чл. 80 ГПК - общо в размер на 2050 лева, от които 50 лв. за държавна такса и 2000 лева за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - директорът на ТД на НАП, е изразил становище по жалбата в писмени бележки като иска то съда да постанови отхвърлянето ѝ. Поддържа по същество всички съображения, изложени в решението - за недопустимост поради неспазване на срока по чл.256, ал.1 ДОПК. Претендира се, че чл.267, ал.1 ДОПК е спазен точно, като изпълнителното дело не било прекратено, тъй като имало проведен търг, имало и погасяване на публичното задължение, след произнасянето от съда, при всички положения нямало да възникне задължение за публичния изпълнител да прекрати производството. Претендира, че погасяването на задължението от длъжника било извършено едва след като е проведена публичната продажба, не били спазени сроковете по чл.243, ал.2 ДОПК и чл.222а, ал.1 ДОПК, въпреки уведомяването на длъжника за предвидените в тези разпоредби възможности. За публичния изпълнител не съществувала възможност да не проведе изобщо или да спре публичната продажба. И. от съда да не взема под внимание доводите, че дружеството е очаквало решение на административния орган, като се позовава изрично на последните разпоредби, в които било указано при какви условия и в какви срокове публичното задължение следвало да бъде платено, както и действията, които следвало да бъдат предприети от длъжника за да бъде спрян търга. С писмената защита чрез юрк. К. се претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лева, съгласно чл.161, ал.1, изр.3 ДОПК във връзка с чл.8, ал.3 от Наредба № 1/0-9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Изложени са доводи, в случай, че ответникът направи възражение за прекомерност на възнаграждението. Същевременно, при евентуалното претендиране на възнаграждение за адвокатско възнаграждение, се прави възражение за прекомерност на неговия размер, в случай, че същият е над минимално определения съгласно чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и от жалбоподателя.

Административен съд София град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение, от фактическа и

правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Жалбата от дата 23.12.2021г., постъпила в съда на 05.01.2022г. ведно с административната преписка. Предвид, че жалбата по делото е подадена преди да изтече 7-дневен срок от издаването на оспореното решение, но същата следва да се приеме за подадена в срок, а след изпълнение и на указанията на съда - редовна и допустима. Съгласно чл.268, ал.1 ДОПК, решението на директора, издадено в хипотезата по чл.267, ал.2, т.6 ДОПК, подлежи на оспорване пред съда, като по оспорването съдът се произнеся с решение, съгласно ал.2 от същата разпоредба.

Преценка на съда по основателността на оспорването:

С оспореното по делото решение № ПИ - 371 /20.12.2021г., издадено от директора на ТД на НАП – С., на основание чл.267, ал.2, т.6 ДОПК е оставена без разглеждане жалба с вх. №С210022-000-0580453/10.12.2021 г. - лист 18 от делото, подадена от [фирма], ВИК[ЕИК], като е прието, че жалбата се подава срещу извършена на 02.12.2021 г. продажба чрез търг с тайно наддаване, по изпълнително дело №22150022969/2015 г., от П. Т., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., поради липса на правен интерес.

С жалбата се иска спирането на продажбата, тъй като на 03.12.2021г. е преведена сума, възлизаща на цялото задължение на фирмата, актуална към деня и по сметка на НАП, предоставена от публичния изпълнител, било изпратено писмо за прекратяване на действията срещу дружеството, вдигане на наложените възбрани, както и платежно нареждане с преведената сума, което според дружеството би следвало да има за последица прекратяването на всички действия спрямо длъжника.

Не е спорно между страните, че в ТД на НАП С., е образувано изпълнително дело №22150022969/2015 г. срещу [фирма], за принудително събиране на публични държавни вземания. Със Съобщение за продажба чрез търг е тайно наддаване изх. №С210022-111-0003771/08.11.2021г. г. е насрочена продажба на недвижим имот - самостоятелен обект - офис 2, с площ 49,28 кв. м., с идентификатор 51500.507.526.1.3, находящ се в [населено място], к. к. „Слънчев бряг“ ул. С. дей“ № 1, сграда 1, секция „А“. Търгът е проведен на 0-2.12.2021г. , като с Обявление изх. №С210022-118-0001243/02.12.2021 г. към Протокол за провеждане на търг с тайно наддаване изх. №С210022-102-0003616/02.12.2021 г., е обявен за купувач участникът предложил най-висока цена.

Органът е приел, че жалбата, по която се е произнесъл с оспореното решение, е срещу действието на публичния изпълнител, касаещо обявлението за купувача, а доводите са, че определената първоначална цена била твърде ниска и не отговаряла на реалната стойност на вещта, нито на първоначалната оценка на публичния изпълнител, също е посочено, че жалбоподателят искал спиране на тръжната процедура на основание извършено плащане на 03.12.2021г., като задължението било погасено в пълен размер.

В мотивите на оспореното по делото решение е прието, че подадената жалба е недопустима, по следните съображения:

-по аргументи от по чл.256, ал.1 ДОПК - участниците в търга е допустимо да оспорят извършена продажба чрез търг , тъй като жалбата била подадена от длъжника по изпълнителното дело, същият не попадал в кръга на лицата, с право на жалба по

чл.256, ал.1 ДОПК, аргументите за първоначалната тръжна цена били разгледани в с Решение № ПИ - 358/06.12.2021г.

-по искането за спиране на тръжната процедура, тъй като вземането било погасено в пълен размер, то е прието, че такава възможност не била предвидена в ДОПК, позовал се е на чл.243, ал.2 от ДОПК- до изтичането на срока за подаването на предложенията при търга с тайно наддаване, длъжникът можело да плати задължението си заедно с разноските, позовал се е и неа хипотезата по чл.222а, ал.1 ДОПК за спиране на принудителното изпълнение, във фазата на определянето на начина на продажба при плащане на 20 % от размера на вземанията от длъжника.

От ответника са представени допълнителни доказателства, от които е видно следното:

1. С Разпореждане от 16.12.2021г. е извършено разпределение на плащането в размер на 267 431,15 лева, постъпило на 03.12.2021г. от извършените действия в изпълнителното производство от длъжника [фирма] по изпълнително дело № 22150022969/2015 година, като е разпределена ялата постъпила сума.

2. Представени са доказателства за датата на постъпване – 03.12.2021г. на сумата от 267 431,15 лева по сметка на НАП и с основание за плащане – по изпълнително дело № № 22150022969/2015 г., както и от [фирма].

3. Видно от Решение № ПИ-358/06.12.2021г., директорът на ТД на НАП С., се произнесъл по жалбата от дата 25.11.2021г. на дружеството срещу съобщение за търг с тайно наддаване с изх. № С210022-111-0003771/08.11.2021г., като е прието, че жалбата е подадена законоустановения срок, но неоснователна, тъй като се касаело за трета поред тръжна процедура, а цената по нея била определена в съответствие с разпоредбите на ДОПК.

При така изложеното по фактите, съдът приема от правна страна следното:

Действително, съгласно чл.267, ал.1, т. 1 ДОПК, решаващият орган в 14-дневен срок от постъпване на редовна жалба се произнася решение, с което може да прекрати производството, ако до произнасяне по жалбата длъжникът плати дължимата сума , включително направените разноски. Видно от жалбата от дата 10.12.2021г. от В. О., предмет на разглеждане с оспореното по делото решение, по т.2 от същата е посочено, че на 03.12.2021г. е преведена сума, възлизаща на цялото задължение на дружеството, актуално към деня по сметка на НАП, предоставена от публичния изпълнител, изпратено било писмо с молба за прекратяване на действията срещу дружеството, вдигане на наложените възбрани както и платежното нареждане за преведената сума, с което би следвало да се прекратят всички действия срещу дългът бил погасен преди действителната продажба, плащане и разпределение, като до този момент дружеството не било уведомено, че търгът все пак бил проведен.

Въпреки изричните указания на съда до ответника да представи в пълнота административната преписка по твърденията, относими към извършеното плащане на 03.12.2021г., ответникът представи доказателства само за постъпването на сумата и за разпределението ѝ за задължения на дружеството с разпореждането на публичния изпълнител от 16.12.2021г. , в което същият не се произнесъл по прекратяване на изпълнителното дело.

Видно от съдържанието оспореното решение, органът неправилно е приел недопустимост на жалбата и исканията на основание извършеното плащане,

разгледани само на основание чл.243,ал.2 ДОПК и като искане за спиране на тръжната процедура. Органът е приел, че жалбоподателят е уведомен по реда на чл.243, ал.2 със съобщението от 09.11.2021г., че до датата на търга може да плати задължението заедно с разноските. Видно от съобщението, представено на лист 28 от делото, жалбоподателят е уведомен на основание чл.243, ал.2 ДОПК, че: „до датата на крайния срок за подаване на предложенията, а именно 17:30 ч. на 26.11.2021г. можете да платите задълженията си заедно с разноските.“ Правилно също в оспореното решение е прието, че погасяването на задължението можело да бъде направено най-късно до изтичането на срока за подаването на предложенията при търга с тайно наддаване на основание чл.243, ал.2 ДОПК, но неправилно не е преценена и възможността за прекратяване на производството поради плащане след подаването на жалбата и в срока за произнасяне по чл.267, ал.1, т.1 ДОПК.

Решаващият орган не е взел предвид, че въз основа на извършеното плащане и подадено искане до публичния изпълнител, се иска прекратяване на производството и е следвало да отчете, че същото е направено и в рамките на висящо производство по жалба срещу публичния изпълнител, приета за допустима, но неоснователна с решението на ответника от 06.12.2021г. Също плащането е предявено като основание за прекратяване втори път, с изявление, че направеното искане за прекратяване поради плащане от публичния изпълнител, не е разгледано, вместо това публичният изпълнител се е произнесъл само с разпореждане за разпределение на постъпилите от дружеството-длъжник суми.

С жалбата по административен ред направеното възражение за плащане и искане за прекратяване на изпълнителното производство е относимо именно към чл.267, ал.1, т.1 ДОПК, като неправилно ответникът е приел, че същото е недопустимо и преценено само на основание чл.243, ал.2 ДОПК. Въпреки последната разпоредба, правилото по чл.267, ал.1, т.1 ДОПК е самостоятелно, независимо от етапа на процедурата на публична продажба, предоставящо последна възможност на длъжника да плати преди окончателното приключване на продажбата с издаването на постановление за възлагане на вещта на купувача, при условията на чл.253 ДОПК.

Предвид изложеното, изводът в оспореното решение за недопустимост на жалбата, на основание изложеното по т.2 от същата, е неправилен. Видно от мотивите на решението на директора, не е засегнат въпроса за приложимостта на чл.267 ал.1, т.1 ДОПК - прекратяване на производството от директора поради направено плащане. Жалбата е изцяло основателна, тъй като действително е извършено плащане, относимо към приложението на същата разпоредба.

Предвид на всичко изложено, оспореното решение като неправилно, следва да бъде отменено. Съдът следва след отмяната на оспореното решение да върне преписката на директора на ТД на НАП със задължителни указания да се произнесе по приложението на чл.267, ал.1, т.1 ДОПК – поради извършеното плащане в рамките на висящо производство пред него.

Директорът съгласно чл.267, ал.1, т.1 ДОПК е допустимо да прекрати изпълнителното производство при плащане, по делото не се оспорва твърдението на дружеството, че е погасено задължението в цялост и разноските по изпълнението, няма данни за друго по делото. Видно от писмената защита на юрк. К., стр.2 от същата първи абзац е изложено твърдение, че дружеството е превело сума за погасяване на задълженията. Тези данни обуславят извод и за основателност на искането за прекратяване, което

органът следва в цялост да провери. Абсурдно е от една страна органът по приходите да приеме плащане на задължението по изпълнителното дело, от друга страна, да не постанови произтичащото от това плащане прекратяване на изпълнителното дело срещу длъжника с всички произтичащи от това последици, в това число и във връзка с проведенения търг с тайно наддаване.

Доколкото с оспореното по делото решение жалбата е оставена без разглеждане като недопустима, съдът намира, че следва да върне преписката на органа, на основание неправилност на преценката за недопустимостта на жалбата, като разгледа същата по същество и на основание чл.267, ал.1, т.1 ДОПК, както се претендира и от адв. С. в писмената защита по делото.

При този изход на делото, съдът следва да разгледа искането за присъждането на разноски на дружеството – жалбоподател, предявено и със списък по чл.80 ГПК. Съдът приема, че в случая делото е с материален интерес, като възнаграждението на адвоката в размер на 2000 (две хиляди) лева, предвид скалата по чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждания не е прекомерно, в това число извършените от адвоката по делото процесуални действия за защита интересите на жалбоподателя. Основателно е и искането за присъждането на 50 лв. за държавна такса.

На основание изложеното и чл.268, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от В. О. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], п.к.1574 район С., представлявано от Г. Л. Н., срещу Решение № ПИ - 371 /20.12.2021г., издадено от директора на ТД на НАП - С., И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ВРЪЩА делото като преписка на директора на ТД на НАП за ново произнасяне по жалбата с вх. №С210022-000-0580453/10.12.2021 г. - лист 18 от делото, подадена от [фирма], ВИК[ЕИК]- по направеното със същата жалба искане за прекратяване на изпълнителното производство срещу дружеството на основание извършеното плащане на 03.12.2021г. на задълженията по делото, в рамките на висящо производство пред същия орган, на основание чл.267, ал.1, т.1 ДОПК и с всички произтичащи от прекратяването последици.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ чрез директора на ТД на НАП – С. да заплати на В. О. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], сумата от 2050 (две хиляди и петдесет) лева за разноски.

Решението е окончателно.

Съдия: